

KONSTSVARFSTOL, m. 2. Särskilt slags svarfstol, som begagnas till konstsvarfning och guillochering.

KONSTSVARFVARE, m. 3. Svarfvare, som förfärdigar finare svarfvade saker. Jfr. *Konstsvarfning*.

KONSTUR, kånstúr, n. 5. Ur, som skiljer sig ifrån de vanliga genom en konstigare sammansättning.

KONSTVÄRA, f. 1. Konstverk ell. konstsak, såsom föremål för handeln.

KONSTVERK, n. 3. 1) Verk af högre byggnadskonst, bildhuggeri eller målarkonst. *St. Petterskyrkan i Rom är ett utmärkt k. Kongl. Museum i Stockholm innehåller flera k. af högt värde.* — 2) Se *Konststykke*. — 3) Konstigt sammansatt, sinnrikt uttänkt arbete.

KONSTVIDRIG, a. 2. Fiendtlig emot, hinderlig för konsten.

KONSTVÄFNAD, m. 3. Väfnad, utförd med mycken konst.

KONSTVÄN, m. 3. pl. — *vänner*. Se *Konst-älskare*.

KONSTÄLSKANDE, a. 1. Som älskar skön konst.

KONSTÄLSKARE, m. 3. o. — *ÄLSKARINNA*, f. 1. Se *Dilettant*.

KONSUL, kånnsull, m. 3. (uttalas i pl. kånnsülär) (lat. *Consul*) 1) Benämning på hvardera af de trenne ärligen valda styresmännen i den fornda romerska republiken. — 2) Hvardera af de tre styresmännen i förra franska republiken, från 1799 till 1804. — 3) Ombud, som af en stat underhålles i främmande land i och för handels befordrande och skydd.

KONSULAT, n. 3. o. 5. 1) En konsuls embete. — 2) Tiden, hvarunder en konsul i Rom beklädde sitt embete. — 3) Tiden, hvarunder de tre konsulerna förde styrelsen i Frankrike. [Co—.]

KONSULATAFGIFT, --åtväffift, f. 3. Afgift, som ett fartygs befälhafvare måste utbetala till vederbörlig konsul för pass och andra dylika dokumenter.

KONSULTATION, kånnsulltatschón, f. 3. 1) Rådpläning. — 2) Rådfrågande. [Co—.]

KONSULTERA, v. n. 1. Rådpläga. — V. a. Fråga till råds. [Con—.]

KONSUMENT, kånsumä'nt, m. 3. Förbrukare. [Co—.]

KONSUMERA, v. a. 1. Förbruka. — *Konsumerande*, n. 4. o. *Konsumering*, f. 2. [Co—.]

KONSUMTION, kånsummtschón, f. 3. Förbrukning. Åtgång. [Co—.]

KONTAGIÖS, kånntaschiös, a. 2. Smittsam. [Co—.]

KONTAKT, kånntáckt, m. sing. (lat. *Contactus*) Beröring. [Contact.]

KONTANT, kånntánt, a. 1. (fr. *Comptant*, af *Compte*, från lat. *Computum*) Som räknas in eller ut, betalas i redbart mynt. *K-a penningar. En k. summa.* — S. pl. 3. *K-er*, reda penningar. — Adv. I reda penningar. *Betala k.* [Co—.]

KONTEMPLATION, kånntámplatschón, f. 3. Filosofisk begrundning, som utesluter yttre verksamhet. [Co—.]

KONTEMPLATIV, kånntámplatí'v, a. 2. Som finner nöje i öfverlemnar sig åt kontemplation. *K-t sinne. K-t lif*, som tillbringas nästan helt och hållet i kontemplation. [Co—tif.]

KONTENANS, kånntennángs, f. 3. (fr. *Contenance*) Fattning. *Förlora k-en.*

KONTERAMIRAL, kån't'nt'r-amiral, m. 3. (af fr. *Contre*, mot, och *Amiral*) Tredje befälhafvaren på en flotta, efter amiral och vice amiral. [Co—.]

KONTERAPPROCHER, kån't'nt'r-apprásch'r, m. 3. pl. (fortif.) Motlöpgrafvar, som de belägrade föra mot de belägrandes löpgrafvar. [Co—.]

KONTERBATTERI, kån't'nt'r-batteri', n. 3. (fortif.) Batteri, bestämdt att skydda ett breschbatteri. [Co—.]

KONTERFEJ, kån't'nt'rfáj, n. 3. (förvridning af fr. *Contrefait*) Afbildning af en person, porträtt. — Ordet brukas numera nästan endast i den skämtsamma stilen.

KONTERSKÄRP, kån't'nt'rskárr, m. 3. (fortif., fr. *Contrescarpe*) 1) Grafvans yttre slutning. Ytterbrant. — 2) Yttre grafranden med den derå befintliga betäckta vägen samt glaci'n. [Conter-scarp.]

KONTEXT, kånntá'xt, m. 3. 1) Innehållet af en skrift. — 2) Ett stället i en skrift sammanhang med det föregående och efterföljande.

KONTINENT, kånntinán't, m. 3. Fast land, fastland. — *Motsats: Öland.* [Con—.]

KONTINENTAL, kånntinánntál, a. 2. Som tillhör eller har afseende på Europas fasta land. — Förekommer mest i sammansättningar, såsom:

KONTINENTAL-SYSTEM, ---álsystám, n. 3. (hist.) Napoleons prohibitiv-system för handel och sjöfart, hvarmed han hade för afsigt att utestänga England ifrån handelsförbindelse med Europas fasta land. [Co—.]

KONTINGENT, kånntinnjá'nt, m. 3. 1) Bidrag i varor eller penningar. — 2) Truppfdelning, för det mesta sammansatt af alla vapen, den en stat, efter öfverenskommelse med andra, bör uppställa i fält och underhålla. — 3) Skatt, som erlägges af:

KONTINGENTBORGARE, m. 3. Person, som äger burskap i en stad, men utöfvar sin borgerliga näring på landet. [Co—.]

KONTINGENTHANDEL, m. sing. Den handel, som idkas i stad, utan burskap, och utan att idkaren derpå lärt eller tjent. [Co—.]

KONTINUERA, v. n. 1. *K. med*, frambärda uti, fortfara med. [Co—.]

KONTINUERLIG, a. 2. Oafbrutet fortgående. *K. storhet*, hvars delar utan afbrott sammanhänga eller förtlöpa, t. ex. en linie, en yta, en kropp, rymden, tiden.

KONTO, se *Conto*.

KONTOR, kånntór, n. 3. (fr. *Comptoir*) Räkenskapsrum. — Ss. *K-sbetjening*, -sbetjente, -sgöromål, -splats. [Co—.]

KONTORIST, kånntorí'sst, m. 3. Bokhållare på handelskontor. [Co—.]

KONTRA-ALT, kån'ntra-állt, m. 3. (i sång) Djup alt. [Co—.]

KONTRABAND, kån'ntrabánn'd, s. oböjl. (fr. *Contrebände*) Till införsel förbjuden eller oförtullad vara. — Ss. *K-svara*.

KONTRABANDS-ANSIGTE, n. 4. (fig. fam.) Misstänkt ansigte. [Co—.]

KONTRABAS, kån'ntrabás, m. 3. Den största af alla slags violiner, och som i orkestern vanligtvis beledsagar violoncellen en oktav djupare. [Co—.]

KONTRABOK, kån'ntrabók, f. 3. pl. — *böcker*. Se *Motbok*. [Co—.]

KONTRADANS, kån'ntradánn's, m. 3. (fr. *Contredanse*) 1) Ett slags liflig och lätt fransk dans, som vanligen utföres af åtta personer. — 2) Musiken dertill. [Co—.]